

«НЕЙМОВІРНІ ПРИГОДИ» ПОЛЯКІВ У ХНТУСГ

27 вересня 2006 року ХНТУСГ, головний корпус, 10-та ранку. Чемні студенти сидять на парах в аудиторіях, не дуже — поспішають на навчання, по дорозі збираючи своїх друзів. З першого погляду — звичайний день, та у ректораті, учбовій частині і студентському комітеті неспокій. Всі, хто мають відношення до громадського життя університету, були в очікуванні делегації студентів Познанського сільськогосподарського університету із Польщі.

Об 11-тій всі підготовчі заходи було завершено і поступово зростало нервове напруження, помітно нервували наші «хлібосольні» дівчата з короваєм на руках, та ось з—за обрію вирунув автобус.

Зустріч почалася з традиційного короваю та запрошення до конференц-зали, де на поважних гостей з—за кордону чекали про ректор з навчальної роботи, проф. Тищенко Л.М. та проф. Шебанов О.Г. Вони ознайомили студентів — поляків з історією університету, робочими буднями та дозволяям наших студентів, науковою роботою та творчими планами колективу ХНТУСГ. По закінченні «історичної» лекції наші гості попрямували на сніданок до студентської каф'ярні. Потім туристи почали збиратися на екскурсію містом, разом у подорож вирушили, для надійності, представники студкому. Українсько—польський склад екскурсоводів розповідав про політичне, економічне і культурне життя першої столиці України. За браком часу гостям вдалося побачити лише невелику часточку центру Харкова.

По — перше, відвідали майданчик військової техніки поряд з площею Конституції, потім - Покровський храм. Наступним пунктом екскурсії стала найбільша у Європі площа Свободи. Туристи зацікавлено розг-

лядали Держпром, влаштували фотосесію біля пам'ятника В.І. Леніну, фотографувалися на фоні Благовіщенського собору, відвідали ринок з розкладками речей майстрів ручної роботи, де придбали сувеніри на згадку про Харків.

Далі екскурсія попрямувала до Університетської площі подивитись на харківський пам'ятник борцям Жовтневої революції.

До меморіального комплексу Слави, що у Лісопарку, польська делегація на знак пошани поклала квіти. Також квіти було по-

кладено біля пам'ятника жертвам тоталітаризму. Цей пункт став останнім в екскурсійному маршруті.

На зворотному шляху наші мандрівники стали розкутішими, допомогло те, що українська і польська мови достатньо схожі, спонукало до спілкування й те, що всі хотіли дізнатися якомога більше про іншого. Знайомств і спілкування було більше, польські студенти від екскурсії були в захваті, співали вголос польських пісень, жартували. Зі спілкування стало зрозуміло, які насправді виховані, гарні і доброзичливі наші польські друзі. Гості приїхали до нас не з порожніми руками, їх подарунком став виступ художнього колективу пісні і танцю «Лани». Невелика за чисельністю група глядачів, позначився кінець 4 — і пари, свою кількість з лихвою компенсувала якістю вболівання, під час виступу із зацікавленістю споглядала за подіями на сцені, а після кожного номеру вибухала оплесками.

Після концерту втомлених, але веселих поляків запросили на обід. Український борщ та вареники дуже сподобалися гостям, а дегустація харківського пива остаточно зняла «мовний бар'єр». Але з часом ставало сумно через те, що свято братання польських і українських студентів закінчується.

Спаляхи фотоапаратів, обмін адресами і номерами телефонів, запрошення у гості, теплі обійми і поцілунки, прощання... Так закінчився цей чудовий день. Зараз ми з нетерпінням очікуємо наступної зустрічі з нашими колегами, а відтепер і друзями з Польщі...

Єсичко Михайло 44 ПХ група.